Dosarul nr. 2-23071592-05-2a-29102024 *Judecătoria Hîncești, sediul Central,*
Judecător Emil Bulat

Curtea de Apel Sud
D E C I Z I E
În numele Legii

09 aprilie 2026 mun. Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
în componența:
***președintelui* completului de judecată, dlui:** *Evgheni BANCOV*,
***judecătorilor*: dlui** *Andrei SCRIPCENCO* și **dnei** *Inga GORLENCO,*
cu participarea:
grefierului: Nadejda Chirov,

A examinat în ședință de judecată publică, cererea de apel depusă de Galițchi Alexei împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 17 octombrie 2023, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexei Galiţchi împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curtea de Apel Chişinău şi Judecătoria Chişinău cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea plîngerii penale din 06 octombrie 2020 conform normelor legale, repararea prejudiciului moral şi cheltuielile de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La 05 octombrie 2022, reclamantul Alexei Galițchi, prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, a depus cerere de chemare în judecată către Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău și Judecătoria Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea plângerii penale din 06 octombrie 2020 în strictă corespundere cu prevederile art. 19, 254, 274, 313, 437-451 Cod de procedură penală, repararea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea dreptului și restabilirea dreptului încălcat și compensarea cheltuielilor pentru asistența juridică.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 06 octombrie 2020, s-a adresat, prin intermediul avocatului său ales, Nicolae Daniliuc cu o plângere penală către Procurorul General al Republicii Moldova, în care a solicitat dispunere prin ordonanță a începerii urmăririi penale în privința impostorilor de la Curtea de Apel Chișinău Nelea Budăi, Ion Muruianu, Ala Malîi, împotriva impostorilor de la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova Dumitru Mardari, Galina Stratulat, Iurie Bejenaru în temeiul art. 339 CP RM pe faptul uzurpării puterii judecătorești soldate cu urmări grave.

Susține că, la 12 octombrie 2020, Alexei Galitchi, a primit o scrisoare din Procuratura Republicii Moldova, semnata de impostorul Oleg Gavrilița, prin care s-a refuzat în începerea urmăririi penale pe cazul dat.

La 20 octombrie 2020, Alexei Galitchi, prin intermediul avocatului său ales Nicolae Daniliuc, a contestat acțiunile abuzive și ilegale ale impostorului Oleg Gavrlița cu o altă plângere, adresată Procurorului General al Republicii în ordinea art. 299^1, 299^2 CPP al RM.

Ulterior, la 22 octombrie 2020, a parvenit o scrisoare din partea Procuraturii Generale a RM, semnată de alt impostor Marcel Dimitraș, prin care a fost respinsă plângerea.

La 02 noiembrie 2020, Alexei Galițchi, prin intermediul avocatului său ales Nicolae Daniliuc, a contestat la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) acțiunile, ilegale, abuzive și criminale ale impostorilor Oleg Gavrilița și Marcel Dimitraș în ordinea articolului 313 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, plângere care, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 03 martie 2021 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Fiind atacată cu recurs încheierea din 03 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, la 09 septembrie 2021 Curtea de Apel Chișinău a respins cererea ca fiind nefondată.

Consideră că scrisorile impostorilor Oleg Gavrilița și Marcel Dimitraș în cauză au un caracter superficial, iar situația de fapt și de drept este analogică cu cea stabilită de Curtea Europeană a Drepturilor omului în paragrafele 90 și 91 din Hotărîrea din 02.11.2010 în cauza Mătăsaru și Savinschi contra Moldova, în care la fel se impunea obligația pozitivă a statului de a efectua o investigație oficială și multilaterală, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală trebuia să depună eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și nu trebuia să se limiteze pe concluzii pripite și nefondate pentru a refuza începerea oricăror investigații, pentru a-și motiva refuzul în începerea urmăriri penale pe presupuneri și ipoteze preconcepute.

Astfel, susține că, atât organul de urmărire penală, dar și procurorii nu au oferit un răspuns la toate întrebările avocatului ales de Galițchi Alexei - Nicolae Daniliuc, prin ce au încălcat prevederile art. 1 al CEDO, iar OUP, procurorii și instanțele de judecată au încălcat flagrant prevederile art. 19, 254, 265, 274, 313, 437-551 CPP al RM.

Prin abuzurile și acțiunile criminale al instanței naționale, și anume judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, judecătorii în cauza data au închis ochii la toate aceste abuzuri, acțiuni criminale și încălcări grave ale art. 19, 254, 274 CPP al RM de către procurorii în cauza data.

Își întemeiază reclamantul cererea în baza prevederilor art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, articolul 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile politice, art. 1, 6, 13, 41 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, art. 1, 4,7, 8, 20 din Constituția Republicii Moldova; art.19, 2006 Cod civil al Republicii Moldova, considerente din care solicită: admiterea acțiunii; constatarea faptului încălcării dreptului său la examinarea plângerii penale din 06 octombrie 2020 în strictă corespundere cu prevederile art. 19, 254, 274, 313, 437-451 CPC al RM; a încasa în mod solidar de la Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Judecătoria Chișinău, Curtea de Apel Chișinău în beneficiul său suma de 50 000 euro cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin

încălcarea dreptului la examinarea plângerii penale, înaintate de Alexei Galiţchi la data de 06 octombrie 2020 în strictă corespundere cu prevederile art. 19, 254, 274, 313, 437-451 CPP al RM și suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru acordarea asistenței juridice.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 17 octombrie 2023 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea depusă de Alexei Galiţchi împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curtea de Apel Chişinău şi Judecătoria Chişinău cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea plîngerii penale din 06 octombrie 2020 în strictă corespundere cu prevederile art. 19, 254, 274, 313, 437-451 Cod de procedură penală repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 Euro şi cheltuielile de judecată în mărime de 10 000 lei.

Solicitarea și argumentele apelantului.

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 08 noiembrie 2023 Alexei Galiţchi a depus apel, împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 17 octombrie 2023, (fiind greșit indicată data hotărîrii contestate – 07 octombrie 2023, în loc de 17 octombrie 2023), solicitînd repunerea în termenul legal de depunere a cererii de apel, admiterea apelului, casarea integrală a hotărîrii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărîri de admiterea integrală a pretențiilor din acțiunea civilă. A constata faptul încălcării reclamantului la examinarea plângerii penale din 17 august 2018 în strictă corespundere cu art. 19, 254, 274, 313, 437-451 Cod de procedură penală, a încasa de la bugetul de stat prejudiciului moral în mărime de 50 000 Euro şi cheltuielile de judecată în mărime de 10 000 lei.

Consideră că hotărîrea Hîncești, sediul Central din 17 octombrie 2023 vine în contradicție cu prevederile art. 8 din Declarația Universală a drepturilor Omului și libertăților fundamentale, art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 1, art. 6, art. 13, art. 41 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, art. 1, din Primul Protocol Adițional la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, art. 1, 4, 20, 46, 53 din Constituția RM, art. 2006 Cod civil, art. 357-396 Cod de procedură civilă. Motivele pe care le-a invocat apelantul în cererea de apel, Completul de judecată le apreciază ca fiind suficiente și care corespund prevederilor 365 Cod de procedură civilă.

Referință asupra apelului din numele preşedintelui interimar al Judecătoriei Chișinău, Livia Mitrofan.

La data de 17 decembrie 2024 președintele interimar al Judecătoriei Chișinău, Livia Mitrofan a depus referință la cererea de apel, prin care a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărîrii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 17 octombrie 2023, ca fiind întemeiată și legală, cît și examinarea cauzei în absența reprezentantului Judecătoriei Chișinău cu comunicarea ulterioară a soluției adoptate.

A menționat despre faptul că, obiectul prezentului litigiu, îl constituie constatarea și repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale instanțelor judecătorești și instituția Procuraturii Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 19 alin.(1) Cod civil în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cerc repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Potrivit art. 1 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală de procuratură și de instanțele judecătorești.

Totodată, art. 5 alin. (1) al Legii nr. 1545/1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției.

Consideră că pretențiile apelantului față de Judecătoria Chișinău nu pot fi admise, or, potrivit Legii enunțate mai sus, organul care reprezintă statul în acțiunile cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale procuraturii și a instanțelor judecătorești este Ministerul Justiției al Republicii Moldova, motiv pentru care solicită menținerea soluției adoptate de prima instanță, cu respingerea pretențiilor apelantului față de Judecătoria Chișinău, ca fiind neîntemeiate, or, sunt înaintate împotriva pârâtului necorespunzător.

Conchide că cererea de apel formulată de Galițchi Alexei împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești din 17 octombrie 2023 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Galițchi Alexei împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea plângerii penale din 06 octombrie 2020 în strictă corespundere cu prevederile art. 19, art. 254, art. 274, art. 313, art. 437-451 din Codul de procedură penală, repararea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică, este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă. cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

Referință asupra apelului din numele Aparatului Președintelui Republicii Moldova.

La data de 24 decembrie 2024 Aparatul Președintelui Republicii Moldova prin intermediul secretarei generală adjunctă Lilia Tonu a depus referință la cererea de apel, prin care a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărîrii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 17 octombrie 2023, ca fiind întemeiată și legală, examinarea cererii de apel depusă de Galițchi Alexei împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 17 octombrie 2023, în lipsa reprezentantului Președintelui Republicii Moldova.

În susținerea referinței a menționat că, în urma examinării cererii de apel declarată de către Galițchi Alexei conchide asupra ilegalității și netemeiniciei acesteia.

La caz, reclamantul Galițchi Alexei a invocat că organul de urmărire penală, procurorul, instanțele de judecată naționale au încălcat prevederile art. 19, 254, 274, 313, 437- 551 din Codul de procedura penală, deoarece nu s-a efectuat nici o cercetare penală întru aflarea adevărului.

Potrivit art. 20 al Constituției RM, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție, iar reieșind din prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, orice persoană interesată este îndrept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Totodată însă, instanța a reținut că respectarea de către organul de urmărire penală sau instanțele de judecată a normelor indicate de către reclamant și anume a prevederilor art. 19, 254, 274, 313, 437-451 urmează a fi verificată doar în cadrul unui proces penal în condițiile Codului de procedură penală.

Situația descrisă și invocată în cererea de chemare în judecată de către reclamant, nu se încadrează în condițiile apariției dreptului la repararea prejudiciului moral și nu implică răspunderea statului în persoana Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău pentru un eventual prejudiciu moral suportat de către reclamant, deoarece refuzul în pornirea urmăririi penale pentru circumstanțele invocate de către Daniliuc Nicolae, în interesele lui Galițchi Alexei a fost verificată în cadrul procedurilor de control, fapt ce exclude incontestabil răspunderea patrimonială a statului.

Faptul emiterii unui răspuns prin care s-a refuzat în începerea urmăririi penale pe motivele invocate în răspuns, precum și pronunțarea unei încheieri de către instanța de judecată cu privire la respingerea plângerii înaintate de petiționarul Alexei Galițchi, reprezentat de avocatul Daniliuc Nicolae, privind obligarea organului procuraturii să examineze plângerea menționată supra, încheiere menținută fără modificări prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2021, nu constituie în sine un temei de constatare a încălcării dreptului Ia examinarea plângerii penale, precum și reparare a prejudiciului moral așa după cum insistă reclamantul.

Totodată, referindu-se la pretenția reclamantului de reparare a prejudiciului moral, instanța a reținut că potrivit art. 19 alin. (1)-(3) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. (2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). (3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Conform articolului 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În conformitate cu prevederile art. 2006 din Codul civil, stipulează că prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave. Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile indicate la alin. (1). Obligația de reparare a prejudiciului nu se naște în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenție ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale. În cazul în care o autoritate publică are o obligație impusă de un act adoptat în scopul protecției contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntâmpinat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligență rezonabilă în executarea obligației. Autoritatea publică nu răspunde pentru prejudiciul cauzat prin adoptarea unui act normativ sau omisiunea de a-i adopta.

Potrivit prevederilor art. 2007 alin. (1) din Codul civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancțiune contravențională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunității; c) acțiuni sau inacțiuni care au dus, după caz, la constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăților fundamentale ale unei persoane și dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; - pronunțarea unei hotărâri de către o instanță judecătorească națională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești. De asemenea, potrivit art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1545/1998 este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru

(funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Conform art. 5 alin. (1) al Legii nr. 1545/1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției, iar art. 6 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, reglementează că, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

Punctează intimatul că, instanța just a reținut că în cauza dedusă judecății, nu se atestă apariția dreptului la repararea prejudiciului, ori reclamantul nu a demonstrat: existența unei sentințe de achitare devenite definitive și irevocabile; scoaterea sa de sub urmărire penală sau a încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; existența unei hotărârii adoptate de către instanța de judecată cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; existența încheierii adoptate de către judecătorul de instrucție în condițiile art.313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

Susține că instanța de judecată acordând deplină eficiență prevederilor art. 118 cod de procedură civilă și art. 3 al Legii nr. 1545 just a constatat că, prin probele prezentate, nu și-a găsit confirmare circumstanța de fapt invocată de reclamantul Galițchi Alexei ca temei al unei eventuale răspunderi juridice și anume încălcarea drepturilor acestuia prevăzute de art. 19, 254, 274, 313, 437-451 CPP, ca premisă pentru repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești cu restabilirea acestuia în drepturile încălcate.

Mai mult ca atât, instanța a reținut faptul că potrivit art. 5 alin. (1) al Legii nr. 1545, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare, iar organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției.

Pe cale de consecință, instanța de judecată a apreciat cererea de chemare în judecată înaintată de Galițchi Alexei, prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc împotriva

Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău privind constatarea încălcării drepturilor petiționarului la examinarea plângerii din 06.10.2020 în strictă în strictă corespundere cu prevederile art. 19, 254, 274, 313, 437-451 Cod de procedură penală, repararea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea dreptului și restabilirea dreptului încălcat și compensarea cheltuielilor pentru asistența juridică, ca fiind neîntemeiată.

Consideră că instanța de fond corect a reținut faptul că situația descrisă și invocată de către Galițchi Alexei nu se încadrează în condițiile apariției dreptului la repararea prejudiciului moral și nu implică răspunderea statului în persoana Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău, pentru un eventual prejudiciu moral suportat de către apelant, deoarece refuzul în pornirea urmăririi penale pentru circumstanțele invocate a fost verificat în cadrul procedurilor de control, pe cale judiciară, fapt ce exclude răspunderea patrimonială a statului. Astfel, la adoptarea hotărârii contestate, instanța de fond a aplicat corect prevederile legale incidente speței litigiului și le-a dat o apreciere corectă.

În conformitate cu prevederile art. 15 al Codului Civil, apărarea drepturilor civile pe cale administrativă se face doar în cazurile prevăzute de lege. Conform dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. g) și alin. (2) din același Cod, apărarea dreptului civil se face în condițiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial dacă sunt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Mecanismul de reparare a prejudiciilor cauzate prin acțiunile ilicite de alte organe de drept, instanța de judecată, procuratură și organul de urmărire penală este reglementat de Legea nr.1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Astfel, reieșind din cele expuse, instanța de fond cert a dedus că cererea de chemare în judecată a fost depusă contrar normelor legale în vigoare, prin urmare, este cert faptul că Galițchi Alexei nu este în drept să pretindă repararea prejudiciului moral, or în raport cu aceasta nu au fost identificate careva acțiuni de constrângere sau vătămare, sau altele prevăzute expres de lege, din care motive circumstanțele faptice nu pot constitui temei pentru plata unor despăgubiri.

În partea ce ține de pretenția privind încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică, în conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Ținând cont că cerința de bază din acțiunea înaintată a fost respinsă, subsecvent instanța de fond a respins și cerința accesorie cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

Pe cale de consecință, având în vedere faptul că de către prima instanță au fost elucidate toate circumstanțele importante ale cauzei, normele de drept material fiind aplicate corect, în circumstanțele în care, cererea de apel declarată nu indică careva temeiuri de fapt și de drept care ar întruni temeiuri de anulare a hotărârii contestate, iar argumentele invocate în cererea de apel poartă un caracter declarativ, solicită ca cererea de apel să fie respinsă și menținută hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 17 octombrie 2023.

Termenul de exercitare a apelului.

Conform art. 362 alin. (1) Codul de procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.*

În speță s-a stabilit că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Central a fost pronunțat la 17 octombrie 2023, iar cererea de apel a fost depusă de apelant la 08 noiembrie 2023, cu respectarea termenului legal de 30 zile de declarare a apelului. Prin urmare se constată că apelul a fost depus în termen și nu este necesară repunerea în termenul legal de depunere a apelului.

Procedura de citare a fost legal executată.

Apelantul Galiţchi Alexei, reprezentantul apelantului Daniliuc Nicolae, fiind legal citație despre data, ora și locul ședinței de judecată nu s-au prezentat, însă prin cerere au solicitat examinarea cauzei în absența sa, intimații Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea de Apel Chişinău şi Judecătoria Chişinău, în ședința instanței de apel fiind legal citați nu s-au prezentat și nu au comunicat motivele neprezentării sale, totodată prin referințele depuse Judecătoria Chișinău și Apartul Președintelui Republicii Moldova au pledat pentru respingerea apelului declarat și au solicitat examinarea cauzei în absența sa.

Conform art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă, neprezentarea în ședința de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanților acestora, precum și a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data și ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului.

Ținând cont de circumstanțele constatate mai sus în ceea ce ține de citarea legală a participanților absenți Completul de judecată în temeiul art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă a dispus examinarea cauzei în absența apelantului Galiţchi Alexei, reprezentantului Daniliuc Nicolae și intimaților Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea de Apel Chişinău şi Judecătoria Chişinău.

Aprecierea instanței de apel.

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces, a materialelor din dosar și a normei legale relevante speței, Completul de judecată consideră necesar de a respinge apelul, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu dispozițiile art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit prevederilor art. 373 alin. (1), (2), (3), (5) și (6) Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde

argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Actele cauzei certifică faptul că la data de 06 octombrie 2020, s-a adresat, prin intermediul avocatului său ales, Nicolae Daniliuc cu o plângere penală către Procurorul General al Republicii Moldova, în care a solicitat dispunere prin ordonanță a începerii urmăririi penale în privința judecătorilor de la Curtea de Apel Chișinău Nelea Budăi, Ion Muruianu, Ala Malîi, împotriva impostorilor de la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova Dumitru Mardari, Galina Stratulat, Iurie Bejenaru în temeiul art. 339 CP RM pe faptul uzurpării puterii judecătorești soldate cu urmări grave. (f.d. 15-20)

La data de 12 octombrie 2020, Alexei Galițchi, a primit o scrisoare din Procuratura Republicii Moldova, semnată de către procurorul în secția reprezentare în procedurile non-penale și implementare CEDO Oleg Gavrilița, potrivit căreia i s-a adus la cunoștință că în temeiul art. 19 alin. (3) din Legea cu privire la statutul judecătorului: „judecătorul nu poate fi atras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărîrea pronunțată”, astfel cerințele acestuia nu au fost examinate potrivit CPP și respectiv nu a fost emisă nici o

hotărîrea potrivit art.274 alin. (1) CPP, prin urmare cererea acestuia fiind considerată ca inadmisibilă. (f.d. 20)

La data de 20 octombrie 2020, Alexei Galițchi, prin intermediul avocatului său ales Nicolae Daniliuc, nefiind de acord cu răspunsul procurorului Oleg Gavrlița, a depus o altă plângere, adresată Procurorului General al Republicii în ordinea art. 299^1, 299^2 CPP al RM. (f.d. 21)

Ulterior, la data de 22 octombrie 2020, a parvenit răspunsul Procuraturii Generale a RM, semnat de Procurorul-șef al secției reprezentare în procedurile non-penale și implementare CEDO Marcel Dimitraș, prin care a fost respinsă plângerea. (f.d. 22)

La data de 02 noiembrie 2020, Alexei Galițchi, prin intermediul avocatului său ales Nicolae Daniliuc, a înaintat la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) plângere împotriva refuzului de a dispune începerea urmăririi penale în ordinea articolului 313 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, plângere care, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 03 martie 2021 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. (f.d. 23-29, 30-34)

Fiind atacată cu recurs încheierea din 03 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, la 09 septembrie 2021, prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău nr.10r-422/21 s-a dispus a respinge ca nefondat recursul avocatului Daniliuc Nicolae în interesele petiționarului Alexei Galițchi, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 03 martie 2021. (f.d. 35-42, 43-45)

La caz, reclamantul a invocat că organul de urmărire penală, procurorul, instanțele de judecată naționale au încălcat prevederile art. 19, 254, 274, 313, 437-551 din Codul de procedura penală, deoarece nu s-a efectuat nici o cercetare penală întru aflarea adevărului.

Completul de judecată concretizează că în speță obiectul juridic litigios constituie încasarea prejudiciului material și moral, în urma pretinselor încălcări admise de către organul de urmărire penală, procuratura și instanțele de judecată la examinarea plângerilor depuse de reclamant.

Conform art. 20 al Constituţiei RM, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Potrivit art. 19 alin. (1)-(3) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. (2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). (3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

Conform dispozițiilor art. 21 Cod civil, drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sânt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita

în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esența dreptului încălcat şi din caracterul consecințelor acestei încălcări.

Completul de judecată notează că pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Componența delictului civil include următoarele elemente (condiţii): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiţii. Răspunderea pentru dauna cauzată persoanei umane are un caracter delictual, independent de faptul dacă se afla sau nu persoana vătămată în raporturi contractuale cu delincventul. Răspunderea delictuală apare în rezultatul încălcării unei obligaţii legale cu caracter general (născută dintr-un raport civil absolut), care revine tuturor – de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite. Răspunderea delictuală se naşte prin încălcarea unor drepturi absolute ale persoanei vătămate (dreptul de proprietate, la viaţă, sănătate etc.). Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite.

Norma de drept comun în materia răspunderii delictuale (obligaţiilor delictuale), ce consacră principiul reparării integrale a prejudiciului extracontractual, se conţine în art. 1998 Cod civil, care prevede că cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Completul de judecată conchide că în speță, drept temei pentru plata despăgubirilor materiale și morale se invocă comportamentul pasiv al organelor procuraturii și instanțele de judecată, din cauza refuzului de pornire a urmăririi penale pentru circumstanțele invocate de către Daniliuc Nicolae în interesele reclamantului Galiţchi Alexei.

Din materialele dosarului rezultă cert că, reclamantul Galiţchi Alexei prin intermediul reprezentantului său a înaintat către Procuratura Generală o plângere cu privire la tragerea la răspundere penală a judecătorilor Curții de Apel Chișinău Nelea Budăi, Ion Muruianu, Ala Malîi, împotriva impostorilor de la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova Dumitru Mardari, Galina Stratulat, Iurie Bejenaru în temeiul art. 339 CP RM pe faptul uzurpării puterii judecătorești soldate cu urmări grave. Această plângere în urma examinării de către Procuratura Republicii Moldova a fost respinsă ca fiind inadmisibilă, fiindu-i adus la cunoștință că în temeiul art. 19 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, „judecătorul nu poate fi atras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărîrea pronunțată”. Urmare, reclamantul în dezacord cu acest răspuns a mai depus o plângere în temeiul art. 299^1, 299^2 CPP, însă această plângere de asemenea a fost respinsă în urma examinării de către Procurorul General.

Astfel, în dezacord cu acest răspuns reclamantul l-a contestat în instanțele de judecată, plângerea în cauză fiind respinsă prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 03 martie 2021 și menținută prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2021.

Instanța de apel notează că, pretențiile reclamantului derivă din dezacordul său cu privire la răspunsul oferit de către organele procuraturii și soluțiile de respingere adoptate de către instanțele de judecată în urma examinării plângerii depuse de către Daniliuc Nicolae în interesele reclamantului Galițchi Alexei.

La acest capitol este necesar de menționat că, faptul emiterii unui răspuns prin care s-a refuzat în începerea urmării penale, precum și pronunțarea încheierii de către instanța de judecată cu privire la respingerea plângerii înaintate de Daniliuc Nicolae în interesele reclamantului Galițchi Alexei privind obligarea organului procuraturii să examineze plângerea menționată supra, încheiere menținută fără modificări prin decizia Colegiului Penal al Curţii de Apel Chişinău din 09 septembrie 2021, nu constituie în sine un temei de constatare a încălcării dreptului la examinarea plângerii penale din 06 octombrie 2020, precum și reparare a prejudiciului moral așa după cum invocă reclamantul. Or, circumstanțele cauzei în coraport cu cele invocate în cererea de chemare în judecată nu se încadrează în prevederile legale, cu privire la repararea prejudiciului moral și nu implică răspunderea statului, fiind incontestabil exclusă răspunderea patrimonială al statului. Dezacordul reclamantului Galițchi Alexei a fost examinat de către organele procuraturii, fiind cert constatat prezența temeiurilor de pornire a urmăririi penale.

Sunt relevante speței și prevederile art. 2006 din Codul civil conform căror, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluţionarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcţie de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcţie de răspundere va răspunde solidar în cazul intenţiei sau culpei grave. (2) Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acţiunile indicate la alin.(1). (3) Obligaţia de reparare a prejudiciului nu se naşte în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenţie ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale. (4) În cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntîmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului cînd autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei. (5) Autoritatea publică nu răspunde pentru prejudiciul cauzat prin adoptarea unui act normativ sau omisiunea de a-l adopta.

Potrivit art. 2007 din Codul civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancţiune contravenţională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunităţii; c)

acţiuni sau inacţiuni care au dus, după caz, la: – constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăţilor fundamentale ale unei persoane şi dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; – pronunţarea unei hotărâri de către o instanţă judecătorească naţională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului. (2) Statul se exonerează de răspundere în cazul cînd persoana vătămată a contribuit intenţionat şi benevol la producerea prejudiciului prin autodenunţ.

Totodată, Completul de judecată constată că, reclamantul Galiţchi Alexei invocă cauzarea prejudiciului moral în urma acțiunilor ilegale ale organelor procuraturii și instanțelor de judecată, însă în urma examinării plângerilor adresate de către reclamant, s-a constatat netemeinicia acestora, respectiv fiind respinse, ca urmare fiind incontestabil exclusă răspunderea patrimonială al statului. Iar un simplu dezacord al reclamantului cu actele adoptate, care au fost verificate în cadrul procedurilor de control nu poate constitui motiv pentru admiterea cererii de încasare a prejudiciului cauzat în urma examinării plângerii penale. Prin urmare, instanța consideră că pentru răspunderea delictuală este obligatorie existenta unui delict, care include în sine elementele obligatorii cum sunt: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția. Lipsa unui element, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor elemente anume.

Potrivit art. 3 alin. (1), (2) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare. (2) Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.

Art. 5 alin. (1) din aceiași Lege indică, că, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanţa de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei. Iar, conform art. 6 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire

penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

Din considerentele enunțate, Completul de judecată concluzionează că prima instanța a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului.

În acest context, Completul de judecată constată faptul, că prima instanță, prin prisma dispozițiilor art. 130 Cod de procedură civilă, a dat aprecierea corespunzătoare probelor din dosar, în rezultat, întemeiat a respins acțiunea. Or, în cauza dedusă judecății reclamantul nu a demonstrat existența unei sentințe de achitare devenite definitive și irevocabile; scoaterea sa de sub urmărire penală sau a încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; existența unei hotărârii adoptate de către instanța de judecată cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; existența încheierii adoptate de către judecătorul de instrucție în condițiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

De asemenea instanța de fond corect a conchis că, pârâții Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău și Judecătoria Chișinău sunt pârâți necorespunzători în condițiile în care, potrivit legii, organul care reprezintă statul în cauzele privind repararea prejudiciului material și moral este Ministerul Justiției.

În altă ordine de idei potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, Completul de judecată remarcă a fi corectă și soluția primei instanțe de respingere a pretenției de încasare a cheltuielilor de judecată suportate de către apelant în legătură cu examinarea cauzei. Or, reieșind din faptul respingerii cerinței principale, și cerința reclamantului privind compensarea cheltuielilor judiciare sub formă de compensarea cheltuielilor judiciare de asistență juridică, care poartă un caracter subsidiar urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Totodată, Completul de judecată opinează că prima instanță a examinat principalele întrebări juridice puse în prezenta acțiune și s-a pronunțat în mod detaliat în privința fiecărui argument invocat pe marginea cererii de chemare în judecată.

De altfel, argumentele invocate în apelul declarat nu pot constitui temei de admitere a apelului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a hotărârii

contestate şi au fost obiect de examinare în instanța de fond, fiind cercetate şi examinate pe deplin.

Instanța de apel relevă că soluția dată de instanța de fond este corectă, motivată şi amplu argumentată, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor juridice şi făcând trimitere, atât la probele administrate, cît şi dispozițiile legale aplicabile la caz.

În contextul celor invocate mai sus Completul de judecată conchide de a respinge apelul declarat de către Galițchi Alexei și a menține soluția adoptată în speța dată de către instanța de fond.

Asupra cererii de apel, în baza materialelor și actelor dosarului cît și argumentelor prezentate în ședința de judecată, conducându-se de prevederile articolelor 385 lit. a) și 390 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,-

D E C I D E :

Se respinge ca fiind nefondată cererea de apel depusă de Galițchi Alexei.

Se menține fără modificări, hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 17 octombrie 2023, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexei Galiţchi împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curtea de Apel Chişinău şi Judecătoria Chişinău cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea plîngerii penale din 06 octombrie 2020 conform normelor legale, repararea prejudiciului moral şi cheltuielile de judecată.

Decizia este definitivă din momentul emiterii, fiind susceptibilă de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 luni de la comunicare.

Preşedintele completului,	*Judecător*	*Judecător*
Evgheni BANCOV	*Andrei SCRIPCENCO*	*Inga GORLENCO*